

При всичко това, руситѣ не се отчайвали и всякой единъ отъ тѣхъ казвалъ: „Никополь уже нашъ“.

Въ ч. два козловскій полкъ се появилъ по височинитѣ на дѣсний брѣгъ на р. Осма и въ сѣщого врѣме Криденеръ заповѣдалъ, Галичскій полкъ съ батареитѣ да почне настѣпление на Никополь. Последния този полкъ, веднага усилить своята цѣпь, открилъ се силенъ, нѣ не продължителенъ огънь и отъ двѣтѣ страни, а командира на полка полков. Разилдѣевъ като извикалъ „ура“, всички се впуснали напредъ, безъ да гледатъ на откритата мѣстность, по която свободно лѣтели турскитѣ коршуми. Изобщо офицеритѣ съ оружие въ рхцѣ, най-първи се хвърлили върху турцитѣ, които немощи да устоятъ на този натискъ и съ голѣма бързина се оттеглили въ своитѣ укрѣпления. Стрѣлцитѣ отъ полка увлѣчени въ боя, вървѣли слѣдъ турцитѣ и достигнали до една голѣма батарея, задъ която билъ расположенъ турски лагеръ. Тѣ завладѣли батареята и укрѣпленията ѝ лежащи срещу с. Вубе, а пкъ втория баталионъ отъ този полкъ заловилъ едно орджие крупъ, което турцитѣ неуспѣли да вдигнатъ.

Слѣдъ тая сполука 1-я баталионъ предводитимъ отъ командира си капитана Квиткина и поручика Борисовича потеглилъ къмъ най-главното укрѣпление надъ града. Въ ч. 4 войницитѣ сполучили да приближатъ до укрѣплението, хвърлили се вътрѣ, нѣ огъня отъ страна на турцитѣ билъ твърдѣ силенъ и като нѣмали отдиръ поддръжка, принудили се да напуснатъ укрѣплението. Криденеръ като виждалъ това, отправилъ и 3-й баталионъ огъ тамбовскій полкъ, който се опхтилъ право на укрѣплението. Подъ силния артилерийски и оржжейни огънь, той доближилъ до него и веднага се хвърлилъ вътрѣ, нѣ турцитѣ два пкти го отблъснали. Криденеръ като се извѣстилъ, че и третия баталионъ два пкти е отблъснатъ, поржчилъ на ген.-майора Шнитникова да се отправи на дѣсний флангъ за распоредание въ това. Шнитниковъ испратилъ нови сили, които се съединили съ първитѣ, обиколили укрѣплението, завзели входа, нахвърлили се вътрѣ и прогонили турцитѣ. Нѣ такова ожесточено сражение станало тукъ, щото, достатъчно е да се каже, че вътрѣшната частъ на укрѣплението, всичкия трапъ, и всичката мѣстность около него били покрити съ мъртви тѣла.

Нѣкои части отъ тамбовския и галичския полкове, впуснали се слѣдъ турцитѣ и гонили ги до самия градъ, гдѣто преобрѣжката